

POPULARNONAUKOWE STRESZCZENIE PROJEKTU

Sektory kreatywne należą do jednych z najdynamiczniej rozwijających się (EY, 2014). Stanowią główny czynnik przewagi konkurencyjnej, będąc potężną siłą napędową rozwoju społeczno-gospodarczego, korzystnie wpływając na lokalne społeczności, regiony czy państwa. Coraz więcej krajów świata osiąga zbliżony standard cywilizacyjny, poziom produkcji czy infrastruktury, które przestają być już atutami. Współcześnie liczy się coś więcej – pomysł, twórczość, kreatywność. Jednocześnie kultura jest obecnie uważana za katalizator rozwoju nie tylko Polski, ale i Europy – jako niezbędna w pobudzaniu kreatywności. Jedną z wiodących funkcji sektorów kreatywnych, bezpośrednio związanych z kulturą i sztuką, jest także zachowanie dziedzictwa oraz wzmocnienie tożsamości kulturowej. Dlatego też, sektor sztuk performatywnych, dzięki powiązaniu z kulturą oraz upowszechnianiu praktyk kulturowych, stał się istotny dla gospodarki. Kultura jest także ważnym elementem społeczno-ekonomicznej identyfikacji, jednym z czynników rozwoju regionów i miast, kluczowym elementem pobudzającym lokalną oraz regionalną atrakcyjność turystyki. Walory kulturowe (obiekty, wydarzenia, instytucje) często determinują przyjazd do destynacji, zwiększając jej konkurencyjność (Mazurek-Lopacińska, Sobocińska, 2012).

W ostatnich dekadach, wzrasta znaczenie i zainteresowanie współpracą międzyorganizacyjną w wielu sektorach, w tym także kreatywnych. Daje się także zaobserwować w sektorach kreatywnych, powiązanych bezpośrednio z kulturą i sztuką, takich jak sektor sztuk performatywnych, cechujący się twórczością oraz kreatywnością. Cechy te, odgrywają istotną rolę w zarządzaniu, pozwalając na kreowanie pomysłów oraz rozwiązań, dających podstawy dla utrzymania relatywnie trwałej przewagi konkurencyjnej. Sektory kreatywne opierają się na indywidualnej kreatywności, wyobraźni, talencie oraz umiejętnościach, które mają zarazem potencjał kreowania bogactwa oraz miejsc pracy. Tworzą je dynamiczne podmioty, wytwarzające produkty o oryginalnym czy nawet unikalnym charakterze (Mackiewicz i in., 2009:13).

W sektorze sztuk performatywnych, współpraca realizowana jest pomiędzy instytucjami kultury, takimi jak teatry, m.in. dla celów poszukiwania rozwiązań, zapewniających przetrwanie oraz artystyczny rozwój. Instytucje kultury, coraz częściej ze sobą współdziałają, angażując się w interaktywny proces, oparty o wspólne reguły, normy czy struktury, zwiększając zarówno indywidualne, jak i wspólne korzyści. W sektorze sztuk performatywnych, współpraca ma na celu spełnienie oczekiwań odbiorców, poprzez stworzenie atrakcyjnej oferty kulturalnej.

W naukach o zarządzaniu, współpraca była badana w różnych sektorach, jednak jak dotąd, nie była szerzej analizowana w sektorach kreatywnych, natomiast w sektorze sztuk performatywnych, w szczególności należy do zagadnień bardzo słabo rozpoznanych. Dotychczasowe, zagraniczne badania, są bardzo ograniczone, natomiast w Polsce, nie były w ogóle prowadzone. Badania zaplanowane w proponowanym projekcie, odnoszą się do identyfikacji motywów współpracy międzyorganizacyjnej w sektorze sztuk performatywnych na przykładzie teatrów oraz festiwali teatralnych.